



Ziszidisz Nikosz

„Az a legfontosabb cél,
hogy ez a ház elkészüljön”

A Görögség Házáról már volt szó korábban és valószínűleg sokszor lesz is még, ám jelen interjú aktualitását az indokolja, hogy a történet igazi mérföldkőhöz érkezett: az Etna Kft. megnyerte a Magyarországi Görögök Országos Önkormányzata által kiírt pályázatot, s a hosszas várakozás és az állagmegóvási munkálatok után végre elkezdődhet a tervek kivitelezése.

S hogy ez mit is jelent pontosan, s mire lehet számítani a munkák végeztével, arról az Etna Kft. képviselőjével, Ziszidisz Nikosszal beszélgettünk.

kivitelezésig, bútorgyártásig, engedélyeztetésig, berendezésig, dekorálásig.

„Az emberek ne azt várják,
hogy jelen ütem végére kacsalábon forgó
palota áll majd a Börzsöny utcában”

Milyen indítatásból pályázatok?

Görögökkel és görög önkormányzatokkal nem dolgoztunk még ezt megelőzően, s amint tudomást szereztünk a lehetőségről, úgy döntöttünk, élünk vele. Szerettünk volna a görögség körében is valamit letenni az asztalra.

Hogy néz ki most a Görögség Háza? Honnan indultok?

Ott vesszük át az épületet, hogy a homlokzati nyílászárók nagy része ki van cserélve, ezek alumínium nyílászárók, a bontások nagy része megvan, elkészült a tetőszigetelés is, viszont a tetőszigetelésről lejutó víz útja már nincs kitalálva, így az az első feladat, amit meg kell oldani, hogy az épületre a résű csapadékot megfelelőképpen elvezessük. Ezután következik a színházterem, az előtér, valamint a vizes blokkok minimális felújítása. A gépészet és a villanyszerelés még tervezési fázisban van. Az a cél, hogy az épület használatba vehető legyen, ehhez kell vizes blokk, fűtés, megfelelő világítás, valamint a színházterem is olyan állapotba kell hozni, hogy ott rendezvényeket lehessen tartani. Az utóbbi nehezebb kérdés a szintelölődés miatt, valamint ebben az ütemben kialakításra kerül még egy könyvtárhelyiség is.

Én azt javasoltam, azt kell először eldönteni, mire akarjuk ezt az épületet használni, hiszen évi két görög ünnep szerintem nem elegendő. Fontos, hogy ne úgy képzeljük el, hogy az első ütem elkészítése után egy teljesen kész színháztermet kapunk, az egyelőre teljesen üres lesz.

Véleményed szerint hogyan kellene kialakítani a továbbiakban az épületet?

Én biztosan élnék az épületet körbevevő szép nagy térrel, hiszen abban is rengeteg a lehetőség, továbbá magát a színháztermet kellene olyan szintre fejleszteni, hogy ott többféle

előadás, est kerülhessen megrendezésre. Ki kellene használni az épületet télen-nyáron, nem is beszélve arról, hogy annak a rezsijét is ki kell termelni, s ahhoz, hogy az épület folyamatosan működőképes legyen, heti szinten kell az épületet használni.

Meglátásod szerint mennyi pénz kellene egy komplett Görögség Háza kialakításához, amely már tartalmazza a teljesen berendezett könyvtárat, iskolát, irodákat, próbatermeket, színháztermet?

Mindig azt szoktam válaszolni erre a kérdésre, hogy mit mondjak: amit hallani szeretnél vagy az igazságot. Az ezt követő meglepett kérdésre, hogy mit értek ezalatt, az a válaszom: gondolj egy összegre, s szorozd meg kétszerrel. Ennek az az oka, hogy amint elkezdődik az építkezés, és a megrendelő térben kezdi látni a dolgokat, egyre több ötlet kezd kibontakozni a fejében, amely mindig plusz anyagi ráfordítást igényel. Az az első, hogy a meglévő keretet kell számításba venni, emellett képezni kell egy tartalékkeretet, s ennek megfelelően kell felmérni a lehetőségeket. Sokszor hajlamosak elfelejteni azt az emberek, hogy az utólag támadt igényeket a beruházás anyagi vonzata is követni fogja. Fontos, hogy mik a céljaink, mekkora összeget tudunk rezsiként havonta kifizetni, de tudomásul kell vennünk, hogy ez az épület nem tud annyit, mint egy most épülő ház. Kompromisszumokat muszáj kötni, s nagyon fontos, hogy az emberek tisztában legyenek azzal, hogy a rendelkezésre álló keretösszegért mi jár. Nagyon fontos ezért a kommunikáció és a folyamatos felvilágosítás. Ez számomra azért könnyebb feladat, mert korábban a mi nevünkhöz kötődött a tv-ben folyó sorozat, az ÁlomÉpítők, ahol nekem többek között az volt a tisztem, hogy a televízió másik felén ülő nézővel megétessem, hogy az építkezés során mi hogyan történik. Az építészet nyelvét le kell fordítani a mindennapi élet nyelvére, ami azért is fontos, mert annak, amit mondunk, 6-7%-a a tartalom, 40-50% testbeszéd, a maradék pedig a hangszín, amit használunk. A legnagyobb siker minden építkezésnél annak elérése, hogy a két fél, az építész és az építtető is egy nyelvet beszéljen. Ha ők elbeszélnek egymás mellett, akkor nagyon nehéz lesz a munka. Mi a tiszta és egyértelmű kommunikációra törekszünk.

Nem mindenkinek adatik meg a lehetőség, hogy televíziós műsor állandó munkatársa legyen. Azok kedvéért, akik nem láttak egy részt sem, kérlek, meséld arról, milyen típusú műsor az ÁlomÉpítők!

A produkció célja az volt, hogy nehéz helyzetben lévő családoknak segítsen, mégpedig úgy, hogy a házukat, lakásukat élhetőbbé, szebbé varázsolja, adott esetben pedig teljesen új otthonnal ajándékozza meg őket. Ebben a műsorban generálkivitelezőként vettem részt.

„Sajnos a közösségben sokan rosszat feltételeznek egymásról, ezen a szemléleten is változtatni kellene”

Mi az Etna Kft. legfőbb hitvallása?

Számunkra az a legfontosabb cél, hogy ez a ház elkészüljön. Mi ebben a projektben abszolút pártatlanul veszünk részt, tiszta lappal akarunk a munkának nekikezdeni, s hogy mennyi konfliktus lesz menet közben, azt nem tudom megjósolni, de megpróbálom majd minden helyzetet higgadtan kezelni. Nagyon fontos, hogy az emberek ne azt várják, hogy jelen ütem végére kacsalábon forgó palota áll majd a Börzsöny utcában, hisz a rendelkezésre álló összeg ahhoz képest kevés, hogy megnyit lehetne elkölteni erre a házra, ahhoz képest pedig sok, hogy milyen nehéz ezt a pénzt összegyűjteni. Én azt tudom

megmondani, mi mennyibe kerül, mit tartok jónak és szakmailag indokoltnak, de a végső döntést nyilván nem én fogom meghozni. Mi tisztán játszunk mindig mindent, nem csinálunk semmiből titkot, hiszen az egyenes út a legrövidebb út. Sajnos a közösségben sokan rosszat feltételeznek egymásról, ezen a szemléleten is változtatni kellene. Nem félek a Ház nyújtotta kihívástól, s nagyon reménykedem benne, hogy ezt az optimista szemléletet minél több emberre át tudjuk ragasztani. Én nem játszom olyan emberekkel, akik átvágnak.

„Azt kell először eldönteni mire akarjuk ezt az épületet használni, hiszen évi két görög ünnep szerintem nem elegendő”

Ha nem kötnék a kezéd anyagi korlátok, s minden döntést te hozhatnál meg, milyen lenne a Görögség Háza?

Amit személy szerint hiányolok: jobban kellene nyitni a magyarok felé is, hiszen édesanyám korábban egy másik hangulatról mesélt, mint amely most jellemzi a görög rendezvényeket. Több olyan nemzeti estét rendeznék, amely nem feltétlenül csak a görögöknek szól, hanem olyanoknak is, akik szeretnének megismerkedni ezzel a kultúrával, olyan átmeneti teret hoznék létre, ahol nemzetiségétől függetlenül bárki bekapcsolódhatna a hagyományaink szövevényébe. Ami még nagyon tetszik, az a Radnóti Miklós Művelődési Központnak a hidraulikus padló szerkezete, amelyben már rengeteg a lehetőség. Számomra a Házban elhelyezkedő görög étterem, görög üzlet, görög büszkeségfal egyértelmű kellék. Azon is gondolkodnék, hogy ebben a házban minden itteni görög hagyjon valamilyen nyomot. Legyen ezenkívül könyvtár, egy olyan hely, ahol kutatni lehetne a görögséget, de nemcsak a görögöknek.

Milyen görög üzletre gondoltál?

Elsősorban az élelmiszer jut eszembe. Három dolog hiányzik számomra nagyon: a hagyományos fetasajt, az olívabogyó és a sós, nagy szemű szotyola. Ha csak ezt árulnák, akkor is keresett lenne a bolt. A hidraulika nagyon jó dolog, de a történelmi emlékhely számomra fontosabb. Itt gondolhatunk fizikai jelekre, de családfákra is, bármire, amely nyomot hagy rólunk a világban.

Visszatérő kérdésem hozzád is: hol vannak a görög fiatalok?

Én harmadik generációs görög vagyok, és azt veszem észre, valamelyest ez azzal is jár, hogy a nemzeti öntudat is gyengül, ami nem feltétlenül baj, csak ismerni kell azt, hogy honnan származunk. Nemcsak görög rendezvényekre nem járnak a fiatalok, hanem máshová sem, hiszen a fiataloknak nagyon nehéz a helyzete manapság. A napi rohanás, a megélhetésért való küzdelem felemészti az energiákat.

Mi az, ami kimondottan görög vonás benned?

Amíg az októberi görög ünnepen ücsörögtem, pont ezen gondolkodtam, fel is támadt bennem a nemzeti öntudat, örömmel töltött el, hogy görögnek is születtem, onnan is származom. Ez a világ már egy modern világ, ahol a fiatalokat számos nemzet hatása éri. Ami görög vonás bennem, hogy igyekszem mindig mindent a pozitív oldaláról megközelíteni, ahogyan magát a Görögség Háza projektet is, próbálom mindig a célt és a végeredményt látni magam előtt. Ennek a szellemében dolgozunk, de hiszem, nem is lehet másképp!

Köszönöm, hogy beszélgettünk.